Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26140
Copyright: Admont, Benediktinerstift

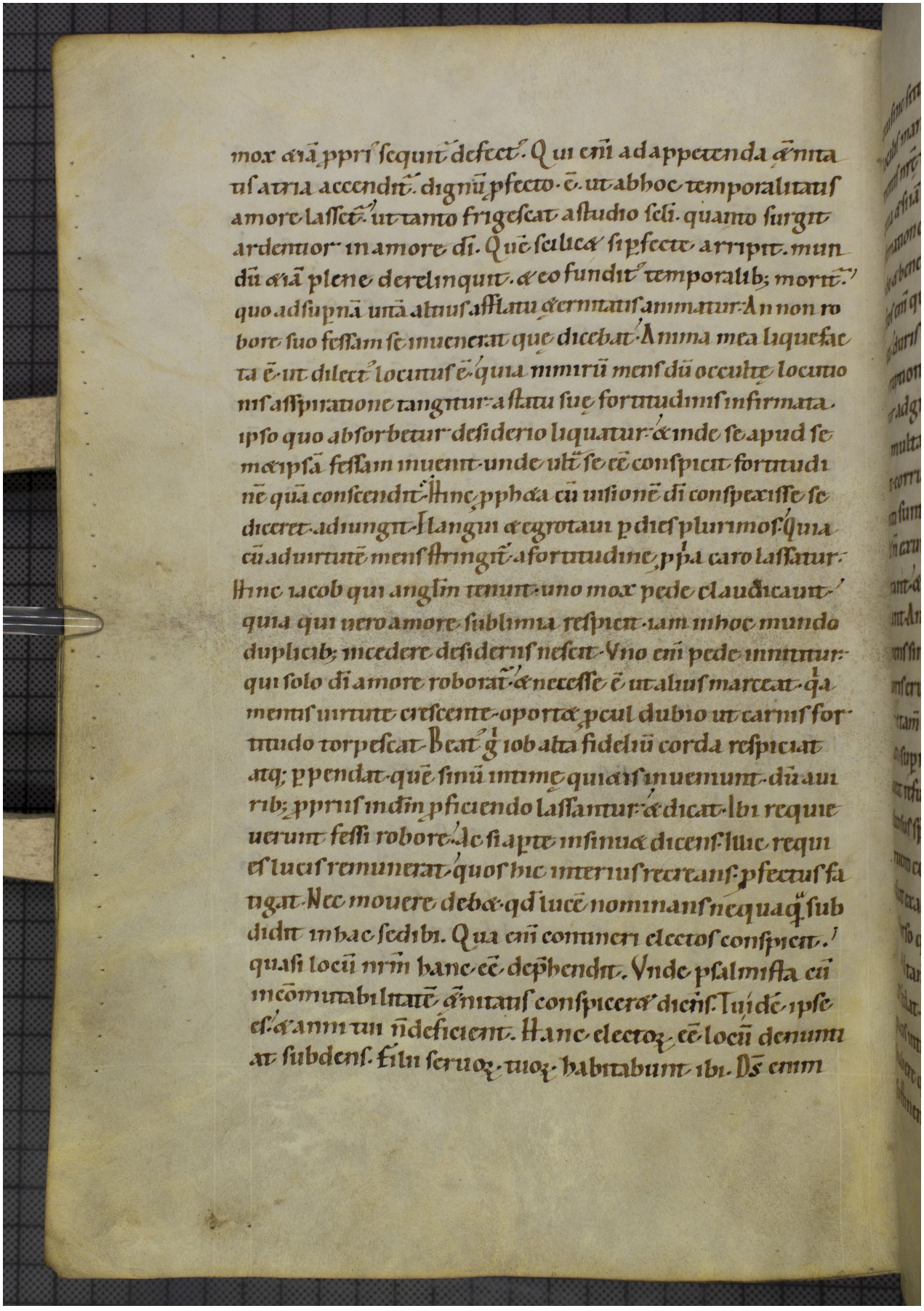

mox aīa ppr̄i sequī defect. Qui cū ad appetenda ēnna
usatria accendī. dignū pfecto ē. ut abhoc temporalitatis
amore lassēt. ut tanto frigescat a studio sēli. quanto surgit
ardentior in amore dī. Quē sēlica sīpfecte arripit. mun
dū aīa plene derelinquit. & eo fundit temporalib; morī.
quo ad supnā unā altius afflatu ēternitatis animatur. An non ro
bore suo fessam se inuenerat quę dicebat. Anima mea liquefac
ta ē. ut dilect locutus ē. quia nimirū mens dū occultę locutio
nis aspiratione tangitur. a statu suę fortitudinis infirmata.
ipso quo absorbetur desiderio liquatur. & inde se apud se
mę ipsā fessam inuenit. unde ult̄ se cē conspicit fortitudi
nē quā conscendī. Hinc ꝑ pphēa cū ysionē dī conspexisse se
diceret. adiungit. Hi langui & egrotaui p dies plurimos. Qua
cū aduersitē mens stringit. a fortitudine ꝑ̄ia caro lassatur.
Hinc iacob qui anglm tenuit. uno mox pede claudicauit.
quia qui uero amore sublimia respicit. iam in hoc mundo
duplicib; incedere desiderius nescit. Vno cū pede innititur.
qui solo dī amore roborat. & necesse ē. ut alius marcescat. qa
mens uirtute crescente. oportę ꝑ culpa dubio ut carnis for
titudo torpescat. Beat ig iob alta fidelīū corda respiciat
atq; ꝑpendat. quę sinū immę quia sīnuemunt. dū au
rib; ꝑpriis in dīn pficiendo lassantur. & dicat. Ibi requie
uerunt fessi robore. de si apte insinuat dicens. Huc requi
es lucis remunerat. quos hic interius recreans. pfectus fa
tigat. Nec mouere debet. qd lucē nominans nequaq̄ sub
didit in hac sede ibi. Qua cū communi electos conspicit.
quasi locū nr̄m hanc cē deꝑhendit. Vnde psalmista cū
incōmutabilitatē ēternitatis conspicere dicens. Tu idē ipse
es. & anni tui nō deficient. Hanc electoꝝ cē locū denuntiat subdens. Filii seruoꝝ tuoꝝ habitabunt ibi. Ds enim